

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Słowenia) w dniu 8 maja 2019 r. — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Sprawa C-367/19)

(2019/C 263/37)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Strony w postępowaniu głównym

Instytucja zamawiająca: Ministrstvo za notranje zadeve

Strona wnosząca odwołanie: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zachodzi „odpłatność stosunku umownego” jako element zamówienia publicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24⁽¹⁾, w przypadku gdy instytucja zamawiająca nie jest wprawdzie zobowiązana do żadnego świadczenia wzajemnego, ale wykonawca, poprzez wykonanie zamówienia, uzyskuje dostęp do nowego rynku i referencji?
- 2) Czy jest możliwe lub konieczne dokonanie wykładni art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24 w taki sposób, że stanowi on podstawę do odrzucenia oferty o cenie równej 0 EUR?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 29 maja 2019 r. — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Sprawa C-420/19)

(2019/C 263/38)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Maksu- ja Tolliamet

Zainteresowany: Heavyinstall OÜ

Pytania prejudycjalne

Czy art. 16 dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, które otrzymało wniosek o podjęcie środków zabezpieczających, rozstrzygając w sprawie tego wniosku na podstawie prawa krajowego (co sąd współpracujący może uczynić zgodnie z art. 16 zdanie pierwsze), jest związany stanowiskiem sądu państwa siedziby wnioskodawcy w odniesieniu do konieczności i możliwości podjęcia środków zabezpieczających, jeżeli sądowi przedłożono dokument zawierający to stanowisko [art. 16 (ust. 1) akapit drugi zdanie ostatnie, zgodnie z którym dokument ten nie podlega żadnemu zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu we współpracującym państwie członkowskim]?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 84, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 kwietnia 2019 r.
w sprawie T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 czerwca 2019 r.
przez Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Deutsche Lufthansa AG (przedstawiciel: adwokat A. Martin-Ehlers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że skarga była dopuszczalna i zasadna w zakresie, w jakim skarżąca zakwestionowała środek nr 12 (wpłata na poczet rezerwy kapitałowej FFHG⁽¹⁾), co uzasadniła tym, że dzięki temu środkowi została sfinansowana pomoc operacyjna na rzecz FFHG;
- uchylenie w pozostałym zakresie wyroku Sądu z dnia 12 kwietnia 2019 r. w sprawie T-492/15;
- uwzględnienie wysuniętego w pierwszej instancji żądania i stwierdzenie nieważności leżącej u jego podstaw decyzji Komisji SA.21121 z dnia 1 października 2014 r.⁽²⁾ (z wyjątkiem środka nr 12 w zakresie, w jakim został on wykorzystany do wypłaty pomocy operacyjnej dla FFHG);